

~~8.a.2~~
~~5.~~

Biblioteca Universitaria
GRANADA
Sala A
Estadía 6
Número 201

611853827

82-5416

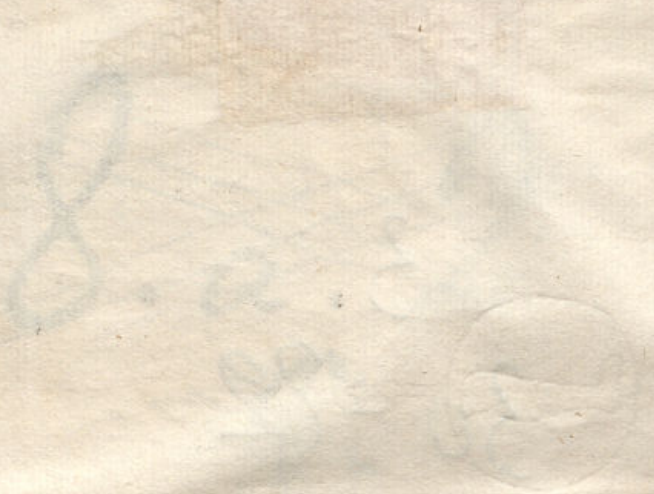
10¹⁰ 2-6

3

30-82

142-30

142-30

DECRETVM CIRCA COMMVNIO- NEM QVOTIDIANAM.

CVM ad aures Sanctissimi D. N. fide dignorum testimonio peruenerit in quibusdam Diocesibus vigere vsum quotidianæ Communionis, etiam in feria sexta Parasceuæ, & simul affirmari eandem quotidianam Communionem præceptam esse à iure Diuino, quinetiam in illius administratione aliquos abusus inoleuisse; videlicet, quod aliqui, non in Ecclesia, sed in priuatis Oratorijs, & Domi, imò cubantes in lecto, & non laborantes vlla grauis infirmitatis nota sumant Sacrosanctam Eucharistiam, quæ argentea theca inclusam in crumena, aut secreto illis deferunt Sacerdotes secularis, aut Regulares; alijque in Communionem accipiant plures formas, ac particulas, vel grandiores solito; ac tandem quis confiteatur peccata venialia simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Cum autem hæc Sanctissimus consideranda commiserit S. Congregationi Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum, eadem S. Congregatio præuia matura discussionem super prædictis vnanimi sententia ita censuit: Etsi frequens, quotidianus Sacrosanctæ Eucharistiæ vsus à SS. Patribus fuerit semper in Ecclesia probatus; nunquam tamèn, aut sæpius illam percipiendi, aut ab eà abstinendi, certos singulis mensibus, aut hebdomadis dies statuerunt, quos nec Concilium Tridentinum præscripsit, sed quasi humanam infirmitatem secum reputaret, nihil præcipiēs, quid cuperet tantum indicauit, cum inquit: Optaret quidem Sacrosancta Synodus, vt in singulis Missis fideles adstantes Sacramentali Eucharistiæ perceptione communicarent; Idque non immeritò; multiplices enim sunt, conscientiarum recessus, varix ob negocia spiritus alienationes, multæ è contra gratiæ, & Dei dona paruulis concessa: quæ cum humanis oculis scrutari non possimus, nihil certè de cuiusque dignitate, atque integritate, & consequenter de frequentiori, aut quotidiano vitalis panis ætu potest constitui. Et propterea quod ad negociatores ipsos attinet, frequens ad Sacramentum alimentum percipiendam accessus, Confessoriorum secreta cordis explorantium iudicio est relinquendus, qui ex conscientiarum puritate, & frequentia fructu, & ad pietatem processu Laicis negociatoribus, & cõiugatis, quod proficiet eorum saluti profuturum, id illis præscribere debebunt. In Coniugatis

tis autem hoc amplius animaduertent, cum B. Apostolus nolit eos inuicem fraudari, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacent orationi eos serio admonent, tanto magis ob Sacratissima Eucharistiae reuerentiam continentiae vacandum, puriorque mente ad Coelestium Epularum Communionem esse conueniendum. In hoc igitur Pastorum diligentia potissimum inuigilabit, non ut a frequenti, aut quotidiana Sacrae Communionis sumptione vnica precepti formula aliqui deterreantur, aut sumendi dies generaliter constituentur, sed magis quid singulis permittendum per se, aut Parochos, seu Confessarios sibi decernendum putet; Illudque omnino prouideat, ut nemo a Sacro Conuiuium seu frequenter, seu quotidie accesserit, repellatur, & nihilominus det operam, ut vnusquisque digne pro deuotionis, & preparationis modo rariis, aut crebrius Domini Corporis suauitatem degustet. Itidem Moniales quotidie Sacram Communionem petentes admonende erunt, ut in diebus ex earum Ordinis instituto praestitutis communicent; Si quae vero puritate mentis eniteant, & feruore spiritus ita incaluerint, ut digne frequentiori, aut quotidiana Sanctissimi Sacramenti perceptione videri possint, id illis a Superioribus permittatur. Proderit etiam praeter Parochorum, & Confessariorum diligentiam, opera quoque Concionatorum uti, & cum eis constitutum haberi, ut cum fideles ad Sanctissimi Sacramenti frequentiam (quod facere debent) accenderint, statim de magna ad illud sumendum preparatione orationem habeant, generatimque ostendant, eos qui ad frequentiore, aut quotidianam salutiferi cibi sumptionem deuoto studio excitantur, debere, siue Laici negotiatores sint, siue Coniugati, siue quicumque alij suam agnoscere infirmitatem, ut dignitate Sacramenti, ac Diuini iudicij formidine discant caelestem mensam, in qua Christus est, reuereri; Et si quando se minus paratos senserint, ab ea abstinere, seque ad maiorem preparationem accingere. Episcopi autem, in quorum Dioecibus viget huiusmodi deuotio erga Sanctissimum Sacramentum, pro illa gratias Deo agant, eamque ipsi adhibito prudentiae, & iudicij temperamento alere debebunt, & ab eorum officio postulari sibi maxime persuadebunt, nulli labori, aut diligentiae parcendum, ut omnis irreuerentiae, & scandali suspicio in veri, & immaculati Agni perceptione tollatur, virtutesque, ac dona in fumentibus augeatur: Quod abunde continget, si ij, qui deuoto huiusmodi studio, diuina praestante gratia tenentur, seque Sacratissimo Pane frequentius refici cupiunt, suas vires expendere, seque probare cum timore, & charitate assueuerint: Quibus Christum Dominum, qui se fidelibus manducandum, & se pretium in morte tradidit, atque in caelesti Regno se premium est daturus, precatur Sacra Congregatio, ut suam opem ad dignam preparationem, & sumptionem largiatur. Porro Episcopi, & Parochi, seu Confessarij redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de iure diuino, doceant in

Ecclesijs,

Ecclesijs, seu Oratorijs priuatis, ex dispensatione, seu Priuilegio Pontificis de manu Sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam vlllo modo deferendam in Crumena, aut secreto ad existentes domi, vel cubantes in lecto; quàm ad infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia deferatur, publicè, & cum pompa iuxta formã Ritualis Romani; Si verò ab Oratorio priuilegiato, cum forma decenti. Current etiam, vt circa Communionem in feria sexta Parasceuæ, Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ vsus seruentur; Insuper admoneant nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seu particulas, neque grandiores, sed consuetas; Nō permittant, vt venialium confessio fiat simplici Sacerdoti, non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Si Parochi, & Confessarij etiam Regulares, aut quicumque alij Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo Maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum iustam, ac rigorosam animaduersionem in contrafacientes, etiam Regulares, etiam Societatis Iesu, facultate ipsis Episcopis, & Ordinarijs per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialitèr attributa.

Et facta de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relatione, Sanctitas sua approbavit, ac præsens Decretum Typis dari, ac publicari voluit. In quorum &c. Datum Romæ 12. Februarij 1679. F. Card. Columna Præfect. S. Archiepisc. Brancaccius Episc. Viterbieñ. Secr.

Die 15. Mensis Februarij 1679. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit per Urbem ad valuas Curia, & in acie campi Floræ, vt moris est, per me Ægidium Felicem SS. D. N. PP. Cursorem. Pro D. Magistro Cursorum Gregorius Staggius Apost. Curs.

E
A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

... Romanis
... etiam, ut circa
... & Ecclesie Romanae
... Buchariae fortiss
... ut vult
Episcopus
...
...

